सालोक्यसार्ष्टिसामीप्यसारूप्यमित्यतः क्रमात् ।
भोगरूपञ्च सुखदमिति मुक्तिचतुष्टयं ॥ ३ ॥
श्रीहरेर्भक्तिदास्यञ्च सर्व्वमुक्तेः परं मुने ।
वैष्णवानामभिमतं सारात्सारं परात्परं ॥ ४ ॥
काश्याञ्च मरणं पुत्र परं निर्व्वाणकारणं ।
दक्षकर्णे मृत्युकाले मयोक्तं मन्त्रमेव च ॥ ५ ॥
निर्व्वाणमोक्षदं वत्स कर्ममूलनिकृन्तनं ।
निर्व्वाणमोक्षमेवेदं मोक्षविद्भिः प्रकीर्त्तितं ॥ ६ ॥
गङ्गायाञ्च जले मुक्तिः क्षेत्रे नारायणे मुने ।
ज्ञानतश्चेत् त्यजेत् प्राणान् कृष्णस्मरणपूर्व्वकं ॥
जले स्थले चान्तरीक्षे गङ्गासागरसङ्गमे ॥ ७ ॥

नारद उवाच ॥

प्राणिनां येन मन्त्रेण मुक्तिर्भवति शाश्वती ।
वाराणस्यां त्वयोक्तञ्च तन्मां कथितुमर्हसि ॥ ८ ॥
अन्यथाऽहं कृपासिन्धो सद्यस्त्यक्ष्ये कलेवरं ।
मां भक्तमनुरक्तञ्च नाथ मा कुरु वञ्चनां ॥ ९ ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

गुप्तं वेदपुराणेषु चेतिहासेषु नारद ।
पञ्चरात्रेषु सर्व्वेषु कथं वक्ष्यामि मां वद ॥ १० ॥
अहं हत्याभयेनैव वक्ष्यामि गोपनं परं ।
श्रूयतां दक्षकर्णे च न वक्तव्यं कदाचन ॥ ११ ॥